

Landskab og Skov
J.nr. 2021 - 45146
Ref. NIN
Den 11. oktober 2021

Statsstøtte – gruppefritagelse, de minimis og krydssubsidiering

Problemstilling

Nedenstående behandler spørgsmålet om statsstøtte – gruppefritagelse, de minimis og krydssubsidiering i forbindelse med ordningen Miljøstøtte til Arktis. Teksten er kopieret fra Miljøstyrelsens Høringsnotat om bekendtgørelse om tilskud til Miljøstøtte til Arktis (DANCEA). Det fulde høringsnotat kan findes på høringsportalen:

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/63858>

Statsstøtte – gruppefritagelse, de minimis og krydssubsidiering

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at reglerne om statsstøtte er relevante for tilskudsordningen om Miljøstøtte til Arktis. Ud fra en gennemgang af tidligere års ansøgninger og tilsagn er det samtidig styrelsens vurdering, at den altovervejende del af ansøgningerne kan gives tilsagn, og at disse tilsagn falder ind under gruppefritagelsen om støtte til forsknings-, og udviklingsprojekter i artikel 25 af EU-Kommissionens forordning 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 ("gruppefritagelsesforordningen").

Der kan også gives tilsagn til private virksomheder. Dog kun i det omfang sådanne falder ind under definitionen af en forsknings- og videnformidlingsorganisation, som defineret i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 83, og projektet samtidig opfylder kravene til grundforskning i artikel 2, nr. 84, vil sådanne tilsagn kunne være omfattet af gruppefritagelsen, og dermed vil støtte til disse ikke udgøre ulovlig statsstøtte. Er den private virksomhed ikke omfattet af definitionen på en forsknings- og videnformidlingsorganisation, vil eventuel støtte skulle overholde reglerne i de minimis-forordningen¹.

Grundforskning defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 84, som "eksperimentelt eller teoretisk arbejde, hovedsagelig med henblik på erhvervelse af ny viden om de grundlæggende årsager til fænomener og observerbare forhold uden direkte kommerciel anvendelse for øje".

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at arbejde med dataindsamling og monitorering også er omfattet af definitionen af grundforskning, da det er direkte relateret til tilvejebringelse af ny viden.

Derimod vil deltagelse i ekspertgruppemøder som udpeget national ekspert ikke være omfattet af gruppefritagelsen. Som beskrevet under punkt 2 ovenfor, vil dette fremover – sammen med kontingentbetalinger til internationale organisationer, kunne honoreres af driftsmidlerne fra

¹ Kommissionens forordning 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte

finanslovsbevillingen, og ikke som tilskud efter denne bekendtgørelse. Det er Miljøstyrelsens vurdering, at dette ikke vil være omfattet af statsstøttereglerne.

For så vidt angår samarbejde mellem forskningsinstitutioner og private parter, så er det Miljøstyrelsens vurdering, at der ikke er noget til hinder for, at forskningsinstitutioner som tilskudsmodtagere vil kunne indgå aftale med fx private konsulenter om dele af projekterne. Sådanne aftaler kan finansieres helt eller delvist ved hjælp af tilskudsmidler fra ordningen under forudsætning af, at konsulentindkøbet sker på markedsvilkår og under iagttagelse af udbudsreglerne i øvrigt. Dette vil indebære, at private samarbejdspartnere enten skal opfylde definitionen af en forsknings- og videnformidlingsorganisation (hvis de skal stå som tilsagnsmodtagere), overholde de minimis-reglerne, eller alene indgå i projektet på konsulentbasis efter kontrakt med en forskningsinstitution, jf. ovenfor.

For så vidt angår forskningsinstitutioner, som udøver både økonomiske og ikkeøkonomiske aktiviteter, er det vigtigt at være opmærksom på, at krydssubsidiering undgås, dvs. at omkostninger, finansiering og indtægter for de to former for aktiviteter klart adskilles. Dette kan dokumenteres ved et årsregnskab. Såfremt den økonomiske anvendelse af tilskudsmidlerne forbliver rent accessorisk, falder det uden for statsstøttereglernes anvendelsesområde. Ifølge statsstøttehandbogen anser EU-Kommissionen dette for tilfældet, når der anvendes de samme input (såsom materiale, udstyr, arbejdskraft og fast realkapital) til såvel økonomiske som ikkeøkonomiske aktiviteter, og den kapacitet, der hvert år afsættes til sådanne økonomiske aktiviteter, ikke overstiger 20 % af den pågældende enheds samlede årlige kapacitet².

Bekendtgørelsesudkastets §§ 8 og 9 skal forstås i overensstemmelse med det ovenstående. Ud fra de modtagne høringssvar og overvejelserne omkring statsstøttereglerne, som Miljøstyrelsen har haft, er det besluttet at ændre ordlyden af bekendtgørelsesudkastets § 9 (§ 8 i den endelige bekendtgørelse) med direkte henvisning til gruppefritagelsesforordningen i stk. 1, og med et nyt stk. 2 om de minimis-forordningen. Det tidligere stk. 2 er nu stk. 3.

² Statsstøttehandbogen 2017 (se side 119 ff.): <https://em.dk/media/10141/statsstoettehaandbog-2017.pdf>